

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

389.35

Szerző:

Cím: *Egy nappal a luxusadó előtt*

Hely

Idő

1920

Személy

Forrás:

Pesti Napló

Bp.

(Hely)

1920 XII 1

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi hazinyomda 1920

Egy nappal a luxusadó előtt

A közönség megröghanta az üzleteket — Melyik áru adóköteles, melyik nem? — Külön tanács dönti el a pénzügyminiszteriumban

(Saját tudósítónktól.) Mozgalmas napjuk volt ma a kereskedőknek, ma volt ugyanis november 30-ika a luxusadó életbelépése előtti utolsó nap. A közönség — természetesen a megfelelő tőkével rendelkező, elővigyázatos és takarékos közönség, mert takarékoskodni manapság csak az tud, akinek pénze van — valósággal megröghanta az üzleteket, elsősorban a belvárosi üzleteket, hogy még olcsó áron (?) szerezzék be szükségleteit. Későn este felkerestünk néhány üzletet, hogy a mai nap forgalmáról képet nyerjünk.

Egyik legnagyobb belvárosi férfidivatáru-üzletben emondották nekünk, hogy a mai napon háromszorosa nagyobb volt a forgalom a rendeshez képest. A közönség összevásárolta, amit csak össze lehetett vásárolni és nem is gondolt arra, hogy a megvett cikkek között sok olyan is van, ami nem esik luxusadó alá. Így például a belvárosi üzletben rengeteg nyakkendőt és harisnyát adtak el, pedig ezek nem is esnek luxusadó alá. Mosolyogva jelentette ki előttünk a kereskedő, hogy a selyemharisnya nem esik luxusadó alá, míg a selyem cérna-kertyü igen. A selyem cérna-kertyü igen, a bőr-kertyü pedig, amely ennél legalább is ötször drágább — nem. Próbáltunk logikusan gondolkozni, a kereskedő és mi, sajnos nem bírtuk a rendszert megállapítani, amelynek alapján a luxusadóról szóló törvényt előkészítették. A parfüm természetesen holnaptól kezdve tíz százalékkal drágább

lesz, a bot, valamint az íngomb, ha az ára kétszáz koronánál nagyobb, szintén adó alá esik. A kalapot csak ezer koronán felüli értékben adóztatják még, azzal szemben a fehér- és ruhaneműnél nincs adó. Selyem- és bársonyáruknál adót számítanak, szövet- és pamutáruknál nem.

A kereskedők kis fizetecskéket kaptak, amelyek „eladási bárcákat” tartalmaznak. Amennyiben a vevő elismervényét óhajt adófelülfizetéséről, úgy kap ilyen eladási bárcát. A kereskedők azonban külön adóbevallási íveket kaptak és minden hónap végén kötelesek a luxusadóról elszámolni.

A cipőüzletekben is nagy volt a forgalom, de lakcipőt — ami a legkomolyabban luxusadó alá esik — alig vásároltak. Az ijedt emberek megelégedtek a komoly, tartós téli cipőkkel és nem gondoltak arra, hogy ezt holnap is ugyanilyen áron megvehetik. Egy női kalapszalomban ma délben alig lehetett kiszolgálni a jelentkező hölgy-tömeget. Érdekes, hogy a leggazdagabb és legelőkelőbb hölgyek egyszerre több kalapot szerettek volna venni, csak hogy a pár koronát kitevő luxusadót megtakarítsák. Ez azért is különös, mert aki ötezer koronát tud adni egy kalapért, az bizonyára ötezeröt száz koronát is könnyen fizet le. De, úgy látszik, éppen a gazdag emberek a takarékosak.

Mint hogy manapság ugyanis minden olyan drága, mintha patikában árulnák, végezetül betértünk egy igazi patikába is, hogy informálódjunk a patika és a luxusadó között fennálló viszonyról. A szépségápolásra alkalmas szerek, a puder, arckrém, hajolaj, brillantin, kéz- és arcápolási szerek természetesen luxusadó alá esnek. A száj- és fogápolásra alkalmas szerek adómentesek. A patikában azt mondták, hogy a forgalom ma is olyan volt, mint másnap, oda nem tévedtek luxusadótól remegő emberek és mint mindig, ma is főleg aszpírint adtak el nagy mennyiségben. Úgy látszik, a luxusadótól fájdukt meg az emberek feje.

Mint már említettük, az életbeléptetés nem megy minden zökkenő nélkül, mert a kereskedelem meglehetősen tanácstalanul áll igen sok részletre nézve. Nem tudják pontosan, hogy mely cikkek után kell a luxusadót beszélni. Bár a kamara érintkezésbe lépett a pénzügyminisztérium illetékes osztályával és számos kérdésben tisztázódott a helyzet, de nap-nap után tömegével bukkanak föl olyan problémák, amelyek elintézése személyes tárgyalást tesz szükségessé az érdekképviseleték és a minisztérium között.

A törvény betűi szerint kétes esetekben a kerületi adófelügyelőségek tartoznak informálni a kereskedőket, hogy az illető cikk után kell-e fényüzési adót szedni. Már is egész sereg kérdést intéztek az utóbbi napokban az adófelügyelőségekhez, azonban a kereskedők nem tudták érdemleges választ kapni, mert egyes részletekkel az adófelügyelőségek sincsenek tisztában és ők is a pénzügyminisztériumhoz fordulnak magyarázatért. Így tehát a törvény gyakorlati alkalmazásának, a praxisba való átültetésének egész munkája a pénzügyminisztériumra hárul.

Erre való tekintettel báró Korányi Frigyes pénzügyminiszter intézkedett, hogy a pénzügyminisztérium kebelében külön tanács álljon rendelkezésre, amely szükség esetén a hatóságoknak és az érdekképviseletnek felvilágosításokat adjon és bizonyos cikkek adózására nézve érdemleges döntést is hozzon. A pénzügyminiszter rendelkezése értelmében Hell miniszteri tanácsos és Telegdy miniszteri osztálytanácsos, valamint hozzájuk beosztott több referens foglalkozik ezekkel a kérdésekkel, tárgyal a kamarával és a vitás árucikkek tekintetében döntést is hoz, vajjon azok adómentesek-e vagy adókötelesek.